

In liefdevolle herinnering aan

Helena Maria Paulina Teuwissen

weduwe van
Henricus Wilhelmus Maria van Kemenade

Geboren te Eindhoven op 26 oktober 1919
en overleden te Losser op 24 april 2008.

Als je met een paar woorden wil zeggen wat voor een vrouw “ons mam” was is dat: sterk, zelfstandig, meelevend, behulpzaam, gastvrij.

Op jonge leeftijd heeft zij bij Witteveen op het atelier gewerkt als coupeuse.

Met 19 jaar verloor ze haar vader en 10 jaar later haar moeder. Ze was enig kind en stond er toen alleen voor.

Dat heeft van haar een sterke, zelfstandige vrouw gemaakt. Enkele jaren later ontmoette ze papa en in 1953 zijn ze getrouwd. Na 10 maanden kwam ik op de wereld. Na mij heeft ze nog twee doodgeboren jongetjes gekregen.

Daar heeft ze veel verdriet van gehad, hoewel ze er zelden over sprak, dat hield je immers voor je in die tijd.

Zowel papa als mama zijn altijd hardwerkende mensen geweest, papa buitenshuis en mama thuis. Papa werkte in zijn vrije tijd graag met hout. Wat zijn ogen zagen maakte zijn handen en mama deed dat met naald en draad.

Zij maakte mijn en haar kleding, poppen-kleertjes, breide en borduurde.

Mama was erg gastvrij. Met Kerstmis, Sinterklaas en bij andere gelegenheid nodigde ze altijd familie uit. Toen papa met pensioen was hebben ze nog een hele tijd samen kunnen genieten o.a. van hun vakanties.

Papa en mama hebben het heel erg gevonden dat ik in 1985 naar Losser ben verhuisd. In 1990 hebben ze besloten ook in Twente te gaan wonen. Helaas overleed papa 14 dagen voor de verhuizing en moest mama alleen verder in een vreemde stad. Maar zij heeft zich heel snel aangepast en had al snel nieuwe kennissen.

Toen het zelfstandig wonen niet meer zo goed ging is ze verhuisd naar Verzorgingshuis St. Maartens-Stede in Losser, waar ze de laatste drie jaar van haar leven met plezier heeft doorgebracht; “ons Mieke” woonde immers dichtbij, dus die kon ook vaker komen. Het is jammer dat ze het laatste jaar vaak verdrietig is geweest omdat ze waarschijnlijk voelde dat ze de grip op het leven aan het verliezen was.

Lieve mama, ik ben trots op jou en blij dat ik je zo lang bij me mocht hebben. Ik moet nu voorgoed afscheid van je nemen en zal je verschrikkelijk gaan missen. Lieve mama, dank je wel voor alles !

Voor uw blijken van deelneming, medeleven en belangstelling willen wij u hartelijk bedanken.

Mieke Noordendorp-van Kemenade
Henk Noordendorp